

RADU F.
CONSTANTINESCU

NECENZURAT

Greșelile

Unde greșesc femeile, indiferent dacă sunt zeițe sau muritoare de rând?

• *Cred în Făt-Frumos*

Cineva o să se revolte, cândva, contra poveștilor ăstora în care femeia are nevoie să fie validată de un anume bărbat, în care măritișul rezolvă problemele financiare ale Cenușăreșelor dispuse să-și bage sau să-și depărteze picioarele cu grație și, mai ales, unde se trăiește fericit și plictisitor până la adânci bătrâneți...

Chiar și poveștile admit că după măritiș începe plictiseala. Doar acolo se termină...

• *Există o singură iubire adevărată*

Come on! Chiar așa „speciali“ să fim? Din 6 miliarde de oameni să avem compatibilitatea perfectă doar cu unul? Măi să fie! Întrebați orice psiholog și vă va spune că tipologiile umane se numără lejer... sunt aproximativ 100 000 de „Mr. Right“ pentru fiecare dintre voi. Asta e vestea bună. Vestea proastă e că se aplică și reciproc.

• *Dacă înghiți mizerii „lupți pentru iubirea voastră“*

Draga mea, dacă înghiți mizerii, nu mai există iubirea lui. Doar a ta și nu accepți evidența. Una e să te cerți, să ai o iubire cu năbădăi, unde poți să glumești chiar a doua zi despre toate lucrurile care s-au zis sau făcut. Una e să faci make-up sex. Și alta e să cauți un fond de ten potrivit să-ți ascundă vânătaia de sub ochi.

Și nu! Asta nu e valabil doar pentru femeile proaste, needucate sau sărace.

• ***Înșelatul se întâmplă atunci când nu are ce-i trebuie acasă***

Serios? De curiozitate... ești sigură că știi ce-i trebuie? Crezi că așa simplu e bărbatul încât mai caută pe telecomanda de la smartTV butonul de oral sex?

Trebuie să-i oferi toate picanteriile?

Bărbatului îi place să cucerească. Dacă nu mai are nimic de cucerit se duce la „next level“. Ceea ce oferi tu, oricât de hot, devine... default-ul.

• ***Are un fond bun și îl mai schimb eu***

Nu. După o anumită vârstă bărbații nu se mai schimbă. În cazul meu... de pe la optsprezece ani.

• ***E greu s-o iei de la capăt***

Foarte ușor nu e. Dar, cu cât trece vremea, va fi și mai greu. Și octogenarii tot după puștoaice întorc capul pe stradă...

• ***Cred că există relații perfecte. La altele***

Nu. Nu există relații perfecte, există doar iubiri imperfecte. Paradoxal sau nu, astea sunt de preferat.

Și ultima greșală, dar nu cea din urmă este că le e frică să greșească. E o greșală să nu greșești? Eu cred că da. Pentru că e o vârstă a femeii când erorile sunt permise. Iar lecțiile acelor erori vor influența deciziile pe care le va lua mai târziu. Când greșelile se plătesc mult mai scump.

Orice femeie trebuie să fie măcar o dată blondă, amantă, părăsită și iubită de motociclist.

Unii le numesc greșeli, alții se laudă cu ele. Știi genul? Se plâng, dar de fapt se laudă.

Eu le numesc experiențe. Viața stă pe loc fără ele. Doar timpul merge înainte. E mai ușor să înțelegi trăirile altcuiva când le-ai

avut pe ale tale. E mai ușor să înțelegi motivațiile altor oameni când ți-ai înțeles propriile motivații.

Cer ca dreptul la greșeală să fie garantat prin Constituție!

Până la treizeci de ani să ai dreptul la excесе vestimentare și bahice. Dreptul la derapaje de limbaj și emoționale, mama lui de ABS!! Prea ne punem singuri cătușe fără să ne acordăm șansa la telefon, avocat din oficiu și cauțiune.

Toate lacrimile pe care ai înțeles de ce le-ai plâns sunt folositoare.

Cioburile farfuriilor sparte la nervi sunt mai eficiente decât antidepressivе. Iar singurele efecte secundare sunt o reputație proastă în bloc și activitatea în folosul comunității cu mătura cu care le strângi.

Eu sunt cel care aruncă piatra doar în cei care aruncă piatra. Încet-încet, ne-am strâns într-o gașcă și vom fi mai mulți decât ei!

Vrei să iubești un chitarist de rock cu reputație dubioasă (apropo, există și altfel?): iubește-l să te țină minte!

Vrei să arăți ca Lady Gaga? Singurul lucru rău în asta e că o copie după nebunie nu e altceva decât o degradare a nebuliei.

Vrei sau nu, mai devreme sau mai târziu pe toți ne părăsește cineva. Și majoritatea nu ieșim prea grațios din asta. Mare brânză! După un timp îți aduci aminte și râzi. Da, chiar cred că trebuie să faci și lucruri despre care știi de la bun început că sunt greșite.

De cele mai multe ori respectabilitatea e o fraudă.

Unde greșesc bărbații?

• *Nu poți să agăți dacă n-ai mașină*

Cam nasol, adică ești condamnat să ai prima prietenă după opt-sprezece ani, când îți poți lua carnetul?

• *Există femei care nu-s de nasul tău*

Asta doar dacă scopul tău e să le miroși. Nu uita povestea cu frumoasa din liceu care rămâne virgină pentru că pare inabordabilă,

dar mai ales cealaltă poveste, cu frumoasa din liceu pe care o întind toți, numai tu nu. Un pic de încredere în tine nu strică. Chiar dacă fata te refuză. Ține minte că e ca la ruletă:

Ca să câștigi... trebuie să joci!

• ***Sunt replici bune de agățat disponibile pe net***

Nu-s. Majoritatea celor care dau sfaturi despre cum să agăți pe diferite site-uri sunt de fapt studenți în practică. Sunt puține excepții. Eu NU dau replici de agățat...

Ține minte că fata știe din prima dacă vrea să se culce cu tine sau nu... nu există replici care s-o transforme din agasată... în interesată, dar există texte idioate, care o transformă din interesată în agasată...

• ***Ai agățat-o, gata cu eforturile***

Fals! Dacă ea nu s-ar mai epila pentru că, în sfârșit, are parte de sex ca la carte, tu n-ai da bir cu fugiții? Dacă nu ți se pare așa mare efort, că doar toate se epilează, bagă și tu un epilat inghinal și mai vorbim după. Când îți trece răgușeala după cât o să urlă...

• ***Agățamentul merge mai ușor dacă pari macho***

No way, Jose! Este mui importante să nu pari genul care a avut patru sute de prietene. „Pe vremea mea“ era o melodie: Shy Guy. Fetele nu vor să împartă acadeaua cu toată lumea. Vor un tip doar pentru ele. Și dacă pari puțin timid și te bălbâi de două ori pe minut s-ar putea să ai mai mult succes decât musculoșii cu părul lipit de scalp cu gel. Dar mai ales bărbații trebuie să învețe că femeile vor un bărbat pentru că este bărbat. Care știe să le asculte ca un bărbat, nu ca o prietenă de bărfă dotată cu penis, și să nu distrugă viitorul lor atunci când ea face gestul suprem de încredere și i se confesează.

Bărbatul „da, dragă“ versus bărbatul „dat dracului“

Până și în cântecele populare românești există o vorbă despre cum selectează o femeie bărbatul cu care se mărită: „Să aleg până culeg, da' să nu hie al' bleg!“

Femeile nu se îndrăgostesc de bărbați pentru că ei ar fi un fel de femei care pot căra mai multe sacoșe de la supermarket! Este doar evident că femeile între ele nu se prea suportă.

Nu vor bărbați cu talia mai îngustă decât a lor și nici cu picioarele fără pic de păr. Ca să facem ce? Să ne împrumutăm unul altuia epilatorul? Dar mai ales, un lucru trebuie să aibă bărbatul: inițiativă. Să aibă ideile lui și să se bată pentru ele. Sigur, să-și mai lase din când în când iubita să câștige o dispută, așa pentru că vrea să-i facă o plăcere, sau pentru că ea are dreptate, nu de teamă că cearta va continua la nesfârșit.

Dacă secretul e să ridici tonul, îl vei tot ridica, că doar știi că merge și așa te trezești că în loc de o relație de lungă durată ca în cântecele lui Edith Piaf o să ai una gen Rammstein.

Ce e drept, mie îmi plac Rammstein.

În secret toate vor să fie dominate măcar din când în când. Dar asta se obține, nu se cedează. Ca atunci când îl ai pe El Zorab în față și trebuie să-i convingi stăpânul că-l meriți.

#necenzurat

FIECARE POVESTE DE
IUBIRE ESTE PUȚIN
ROMEO ȘI JULIETA ȘI
MAI MULT ÎMBLÂNZIREA
SCORPIEI.

Ține minte: o femeie poate să-ți ierte multe! De la neatenții până la atenții acordate... alteia. Un singur lucru nu-i poate ierta o femeie unui bărbat. Să fie moale.

Învață să o ascuți. Nu să ascuți de ea.

Deși ni s-au dat două urechi și o singură gură, nimeni nu pare să înțeleagă ceva din asta. Știi senzația aia când stai la masă cu unul care le știe pe toate? Genul care parcă nici nu te ascultă, ci doar așteaptă rândul lui să vorbească din nou? Asta în cazul fericit... mai des se întâmplă să te oprească după doar o jumătate de poveste pentru că „asta nu e nimic“, să vezi ce i s-a întâmplat lui. La tine a fost pistol cu apă de gură! Viața lui e un roman și, pentru că nimeni nu se oferă să-l ecranizeze, îl face el teatru radiofonic. Sau stand-up... tragedy.

Nu-i așa că-i urăști pe oamenii ăștia? Dar pe ei poți să-i eviți, nu-i așa? Și chiar o cam faci. Atunci de ce te miri că nu te-a mai sunat fata aia căreia i-ai vorbit două ore despre viața ta de account manager?

Pasionant. Te și vedeai un fel de Indiana Jones al Excel-ului. Ce discuție spumoasă a fost! S-a râs mult... oare de ce n-a mai

sunat? Poate pentru că n-a fost discuție, a fost monolog? Poate pentru că nu s-a râs mult, ai râs tu mult. La glumele tale. Nici eu nu te-aș mai suna, ca prieten „de suc“. De o femeie care caută un bărbat, nici nu mai vorbesc. Pentru că tu nici nu ai nevoie... nici de prieteni, nici de iubită, ci doar de o oglindă fermecată, gata să răspundă mereu la o singură întrebare: oglindă-oglinjoară, cine-i cel mai interesant din țară... Am noutăți pentru tine... domnu-le cu atitudine gen „întrebă-mă ce mai fac“...

Oamenii cu adevărat interesanți nu vorbesc tot timpul despre ei înșiși. Despre oamenii interesanți vorbesc alții...

Iubita ta are un trecut? De ce dracu' te *miri*!?

O femeie își deschide mai ușor picioarele decât sufletul. Când o va face, ascult-o!

Dacă va vorbi despre trecutul ei, n-o judeca.

Când va vorbi despre viitor, nu te speria. Ești prezentul ei. Ridică-te la înălțimea așteptărilor. Nu face greșeala să crezi că tot ce a făcut în trecut se va repeta, dar nu face nici greșeala să crezi că tu ești atât de special încât povestea voastră va fi complet diferită de poveștile pe care deja le-a trăit.

În niciun caz nu-ți schimba părerea despre ea pentru că a greșit la nouăsprezece ani. Cel mai probabil, doar ți se pare că a greșit. Cel mai probabil, tu ai greșit mai mult...

Nu poți să-i rescrii trecutul. Și — până la urmă — ce-ai vrea? O păpușă de plastic pe care s-o scoți tu din țiplă? O foaie de hârtie albă pe care să o desenezi tu?

Nu fi idiot! Tu iubește-o mai mult. Pentru că te-a lăsat în grădina secretă a amintirilor ei.

Până la urmă, ce crezi că ți-a arătat mai greu? Sâni sau ce visează? Mușcătura aia de pe gât o să-i treacă în câteva zile, dar lucrurile pe care ți le-a spus au însoțit-o niște ani.

Ce crezi că ne expune mai mult? O fotografie sau o confesiune? Corpul trece, dar cine suntem noi rămâne. Uneori intact, alteori ciobit. Uneori spart. Și de asta ne temem.

Ce crezi că ne apropie mai tare? Un futut sau o discuție de la minte la minte și de la inimă la inimă? Să știi că profunzimea vaginului nu e cine știe ce... sufletul în schimb are adâncimi amețitoare.

Da, o femeie își deschide mai ușor picioarele pentru că e suficientă dorința. Cheia pentru mai departe e încrederea. Și încrederea o câștigi mai greu.

În dragoste totul e puțin ocult.

Dragostea nu e o știință exactă. Dragostea e o lovitură de stat! Inima înlătură creierul de la guvernare.

Se alcătuieste un nou cabinet. Se scot bani de la Ministerul Apărării și se dau la Educație. Dacă e cazul și nu te simți în cea mai bună formă se dau și la Sport.

Ca pe vremea lui Ceaușescu, se trece la Alimentația Rațională.

Într-un fel de solstițiu personal, noaptea devine cea mai bună parte a zilei. Îți folosești gura mai bine. Vorbele se tot repetă, iar tu nu te mai sature să le auzi mereu pe aceleași două. Idioțenie curată! Și totuși, sexul are o inteligență a lui. Măinile învață repe-de geografia ținuturilor cucerite.

Dintre bărbați să ridice mâna cine n-a fost niciodată într-o situație în care gura femeii îi spunea să se oprească în vreme ce degetele ei îi deschiau febril nasturii cămășii. Cu teama ca nu cumva să o ascuți și să te oprești ca prostu' cel cu oiștea-n poarta raiului.

Și să ridice mâna orice femeie care n-a făcut niciodată asta.

Trupul știe mai bine decât mintea ce-i trebuie trupului. Care dintre noi poate să decidă când să se secrete un anumit hormon, când să-i crească firele de păr, când să-i bată inima, când să i se oprească-n gât?

Nu sunt deloc sigur că trupul e vehicolul minții. Mai degrabă am impresia că mintea are grijă de el.

Viața are un singur scop. Să continue. Prin cine se întâmplă asta nu e important. Principiile după care se joacă viața cu noi sunt mai înalte decât ceea ce numim noi principii. Ne combină

într-o luptă pe care nu o înțelegem. Separat, suntem pioni. Dacă ne împotrivim, suntem nebuni. Împreunați de logica vieții suntem rege și regină.

Recompensa pentru supunere e plăcerea.

Noi intervenim în joc. Aducem pe tablă sinceritatea. Conflictul cu multe vorbe pentru două sau trei idei care nici nu sunt divergente. Sunt doar altfel exprimate.

Nu e niciun război între bărbați și femei. Și dacă totuși există unul, de-abia așteptăm să fraternizăm cu inamicul.

Cele cinci tipuri de femei

Femeia lectură

Ca bărbat și cititor, abia aștepti să te pui cu burta pe carte!

Fiecare pagină pe care urmează să o citești e diferită în funcție de cum te-ai descurcat la pagina anterioară.

Spre deosebire de o lectură normală, unde știi câte pagini mai ai, femeia lectură se poate termina brusc, dar la fel ca atunci când citesc orice carte, doi bărbați care „citesc“ aceeași femeie nu înțeleg același lucru din ea.

Unii înțeleg mai puțin. Alții mai mult. Și alții nimic.

Femeia e o carte scumpă. Învelită în piele. Dacă se păstrează bine, poate să treacă prin multe mâini și minți, rămânând, ca Iancu Luca Caragiale, foarte actuală.

Foarte solicitantă, femeia lectură poate să schimbe din mers acțiunea, personajele sau chiar limba în care e scrisă.

Orice bărbat cititor în femei îți va spune că sunt multe pagini pe care trebuie să le parcurgi de două ori. Și în ele se tace.

Cu toate acestea (sau poate tocmai datorită lor) o femeie bună are același efect cu o carte bună. N-o mai lași din mână!

Dacă te-a prins de la primele pagini, îți neglijezi orice alte îndatoriri. Îți neglijezi prietenii.

Nu pleci din casă până nu termini.

Măcar încă un capitol.

Te adâncești în ea ca într-o altfel de realitate. O realitate care interferează, bruiază sau chiar anulează orice urmă a realității pe care o știm toți.

Femeia lectură e realitatea pe care o știi doar tu.

Necenzurat este prescripția perfectă pentru diagnosticul de ipocrizie socială. O îmbinare originală între povești de viață și reflecții personale – totul pe un ton relaxat și natural.

Cu înțelegere și umor, Radu F. Constantinescu dă răspunsuri directe mai ales acelor întrebări pe care nimeni nu le pune cu voce tare: Cum arată relația perfectă? Ce e preludiul? Ce greșeli fac femeile în amor? De ce se strică o relație oficială? Cum să-ți părăsești iubitul sau iubita? Ce faci când iubești un bărbat care nu e al tău?

Răspunsurile sale șarmante, ironice, profunde sunt pe măsura întrebărilor: dragostea nu e relație – e revelație; femeia iartă mai degrabă un bărbat obraznic decât unul indecis; nu există o singură iubire adevărată; bunele maniere sunt altele decât cele pe care le știi tu; omul se obișnuiește mai greu cu singurătatea decât cu nefericirea; fiecare poveste de iubire este mai puțin *Romeo și Julieta* și mai mult *Îmblânzirea scorpiei*.

